

Взел царският син, казал на жена си, а тя казала на майка си:
– Какво ще правиш, какво няма да правиш, но тези цветя да ги купиш.

Купила ги. Отива майка ѝ и дава това...окоето на момичето...
Взима това...

Момичето казало:

– Дай ми сега Вода! Не, олио! Дай ми дядо олио! Дай ми окоето, сложи ми го в ръката!

Взела едно перо от кокошка. Топнала го в олието, намазала мястото на окоето и си го сложила. Прогледнала. Зарадвала се, зарадвала се много и започнала да ходи вътре въкъщи. Изчистила къщата на стареца. Минало малко време и тя пак казала:

– Дядо, Вземи тези теменуги. Те са още по-хубави. Занеси ги на пазара! Искай и другото око! Те ще ти предложат много работи, но ти не давай! Ще ми Вземеш окоето!

Взел старецът и отишъл на пазара. Харесали хората цветята. Царският син отишъл, казал пак и поускал цветята. Той имал вече някакво предчувствие в сърцето. Тоя старец бил много богат вече. И казал:

– Сега, тука има нещо.

Отишъл при нея. Тя лежала на леглото и говорела:

– Ой, ох, гърбът ми! – „кръът“ – корите се строшили. И се обърнала на другата страна.

– Ох, гърбът ми! – „кръът“ – трошали се корите.

Той мислел, че кокалите ѝ.

Казал ѝ:

– Тук ти ми направи номер! Но ще Видим тая работа!

Разчуло се, че момичето започнало да ходи, засмяло се, заприличало на човек, Виждало. Обаче без разрешението на дядото не излизала. Той ѝ станал и баща, и майка – Всичко. Отишъл царският син, изпратил хора и те дошли. Казали на дядото. Дядото казал на момичето:

– Дъще, кажи ми каква е била твоята работа?

И казала:

– Ето как, ето как. Направиха ме булка, изпрати царят да ме доведат. И майка ми сложи хляб, сложи ми Вода. Леля ми взе и щерка си. И искам си аз хляб, искам Вода – дават ми зор да си изкарам окоето, за да ми дадат хляб да ям. Искам си хляб – дават ми зор да си извадя и другото око, за да ми дадат Вода. И аз останах спяна.